

POSTANOWIENIE

Dnia 19 sierpnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2026 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie M. S., P. M., W. S. i D. W., skazanych z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i innych, **oraz sprawy P. W.** skazanego z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i innych,

wniosków obrońców skazanych o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 5 listopada 2025 r., sygn. akt II AKa 48/23, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 7 listopada 2022 r., sygn. akt III K 44/20 oraz wyrok Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 26 stycznia 2023 r., III K 28/21 (wobec skazanego D. W.),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacjach od wyroku Sądu odwoławczego obrońcy skazanych zarzucili rażące naruszenie szeregu przepisów prawa procesowego mające istotny wpływ na treść orzeczenia, a nadto wystąpienie bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. zaistniałej przed Sądem Apelacyjnym - i w konkluzji wnieśli o wstrzymanie wykonania orzeczenia wobec skazanych.

Wnioski te nie zawierają bliższego uzasadnienia, lecz ich analiza wskazuje, że w przekonaniu autorów skarg, doniosłość podniesionych zarzutów oraz

nieodwracalne skutki, jakie może spowodować wykonanie wobec skazanych wyroku, przemawia za uruchomieniem instytucji z art. 532 § 1 k.p.k.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wnioski nie zasługują na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, które podlegają bezzwłocznemu wykonaniu (art. 9 § 1 k.k.w.). Potrzeba uruchomienia tej instytucji aktualizuje się dopiero wówczas, gdy bądź to niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej, już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

W niniejszej sprawie nie wykazano, że skazani mogliby ponieść takie poważne, nieodwracalne następstwa. Samo osadzenie w zakładzie karnym celem wykonania prawomocnie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie może być uznane za powodujące automatycznie tego rodzaju następstwa. Trzeba podkreślić, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

W odniesieniu do zarzutu sugerującego wystąpienie uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. trzeba wskazać, że dla uwzględnienia wniosków o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (konkretnego zarzutu) musiałoby być niemal zbliżone do pewności. Wprawdzie ranga zarzucanych w kasacjach uchybień jest poważna, lecz ich zaistnienie nie jest na tyle oczywiste, by badanie sprawy przez pryzmat przesłanek określonych w art. 532 § 1 k.p.k. przesądzało o konieczności przełamania reguły bezzwłocznego wykonania prawomocnego wyroku. Kwestia ewentualnego wystąpienia bezwzględnej podstawy

odwoławczej z art. 439 § 1 k.p.k. wymaga zarówno gruntownej analizy akt sprawy w kontekście podniesionych w kasacjach zarzutów, jak i stosownych dokumentów.

Rozstrzygnięcie wniosku złożonego w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie stanowi swego rodzaju prejudykatu w postępowaniu kasacyjnym, dlatego też w żaden sposób nie rzutuje ono na kierunek przyszłego rozstrzygnięcia odnośnie do kasacji. Nie oznacza zatem, że procesowo niedopuszczalne jest w przyszłości uznanie zarzutów podniesionych w kasacjach za oczywiście zasadne.

Nie przesądzając zatem ostatecznego efektu wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji z art. 532 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]